

Sygn. akt II Cz 103/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak (spr.)

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I Nc 11585/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 103/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie I Nc 11585/14 z powództwa (...) Banku (...) S.A. we W. przeciwko M. M. o zapłatę, oddalił wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 20 maja 2014 r.

W uzasadnieniu Sąd powołał się na art. 492 k.p.c. i stwierdził, że w przedmiotowej sprawie podstawą wydania nakazu zapłaty był wyciąg z ksiąg bankowych podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzony pieczęcią banku oraz dowód doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty (art. 485 § 3 k.p.c.). W takim przypadku nie ma możliwości wstrzymania wykonania nakazu zapłaty, gdyż dotyczy to wyłącznie orzeczeń wydanych w oparciu o weksel, warrant, rewers lub czek (art. 485 § 2 k.p.c.).

Zażalenia na powyższe postanowienie złożył pozwany i domagał się jego uchylenia. W uzasadnieniu potwierdził, że nie podpisywał żadnego weksla, ani czeku, zaś dochodzone przez powoda roszczenie wynika z umowy na zakup towarów. Jednocześnie podniósł, że roszczenie to jest przedawnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Rejonowy trafnie wskazał, że przepis art. 492 § 3 k.p.c. nie przewiduje możliwości wstrzymania wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzony pieczęcią banku oraz dowodu doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty. Rozwiązanie uregulowane w przywołanym przepisie odnosi się bowiem wyłącznie do takiego nakazu, którego podstawą jest weksel, warrant, rewers lub czek. W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest, że powód nie dochodzi roszczenia wynikającego z weksla, warrantu, rewersu bądź czeku. W tej sytuacji Sąd Rejonowy nie miał możliwości wstrzymania wykonania przedmiotowego nakazu zapłaty i słusznie wniosek pozwanego oddalił.

Skarżący w swoim zażaleniu podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda. Wskazać jednak należy, że zarzut ten nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu incydentalnym, jakim jest postępowanie w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty. Sąd I instancji okoliczności tego rodzaju będzie brał pod uwagę ostatecznie rozstrzygając postępowanie w sprawie.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. - oddalił zażalenie jako bezzasadne.